

KIVIÄ JA LUITA

Selvää näyttöä evoluutiota vastaan

Carl Wieland

Stones and Bones (Finnish translation)

Translated from: Third printing: April 2005

Translated with permission by: Sari Jokisalo

Contributors (among others): Marko Huurre, Erkki Jokisalo, Markus Lintinen, Marika Rönnerberg, Teemu Rönnerberg, Timo Tarvonen, Martti Uotila

Published by: Luominen-kustannus, October 2006

Copyright © 1994, 2001, 2006 by Creation Ministries International,
P.O.Box 4545, Eight Mile Plains, Qld 4113, Australia.

www.CreationOnTheWeb.com

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission of Creation Ministries International, except in the case of brief quotations in articles and reviews.

Kiviä ja luita (suomenkielinen käännös)

Käännetty 3. painoksesta (huhtikuu 2005)

Käännetty luvalla.

Suomentanut: Sari Jokisalo

Avustajina mm.: Marko Huurre, Erkki Jokisalo, Markus Lintinen, Marika Rönnerberg, Teemu Rönnerberg, Timo Tarvonen, Martti Uotila

Kustantaja: Luominen-kustannus, lokakuu 2006

Copyright © 1994, 2001, 2006 Creation Ministries International,
P.O.Box 4545, Eight Mile Plains, Qld 4113, Australia.

www.CreationOnTheWeb.com

Kaikki oikeudet pidätetään. Tämän kirjan osittainenkin kopiointi tai hyödyntäminen on kielletty ilman kirjallista lupaa Creation Ministries Internationalilta, lukuun ottamatta lyhyitä lainauksia artikkeleihin tai muihin kirjoituksiin.

Kannen design: Steve Cardno

1. suomenkielinen painos 2006

Kustantaja:

Luominen-kustannus

PL 181, 90401 OULU

Puh. (08) 5307 011

Sähköposti: luominen@luominen.fi

www.luominen.fi

ISBN-13: 978-952-99782-0-5

ISBN-10: 952-99782-0-0

Kirjapaino: Kirjapaino Oma Oy, Jyväskylä, 2006

Kiviä ja luita-kirjanen on lyhyt yhteenveto olennaisimmista evoluutiokriittisistä, Raamatullista luomista tukevista argumenteista. Teksti on helposti ymmärrettävää, silti se on riittävän perusteellista myös korkeasti koulutetuille. Kirjanen on erinomainen keskustelunavaaja, jonka avulla voit rohkaista muita miettimään näitä erittäin tärkeitä kysymyksiä – Raamatun totuutta ja arvovaltaa, alusta alkaen.

Dr Carl Wieland, lääkäri, on *Creation Ministries Internationalin* (CMI) toimitusjohtaja Brisbanessa, Australiassa. CMI on kirkkokuntiin sitoutumaton, taloudellista hyötyä tavoittelematon evankelinen järjestö. Dr Wieland on luennoinut ja kirjoittanut laajalti Raamatullisen luomisen todisteista, ja vuonna 1978 hän perusti kansainvälisen *Creation*-lehden (aikaisemmin nimellä *Creation Ex Nihilo*), jolla on nykyään tilaajia yli 140 maassa. Suomenkielinen *Luominen*-lehti pohjautuu *Creation*-lehteen.

Arvostan suuresti seuraavien tiedemiesten apua tämän kirjasen (tai sen aikaisemman version) tekstin tarkastamisessa. Aakkosjärjestyksessä:

Dr Don Batten (biologia)
Dr Len Morris (fysiologia)
Dr Jonathan Sarfati (fysikaalinen kemia)
Dr Andrew Snelling (geologia)
Dr Tas Walker (geologia, insinööritiede)

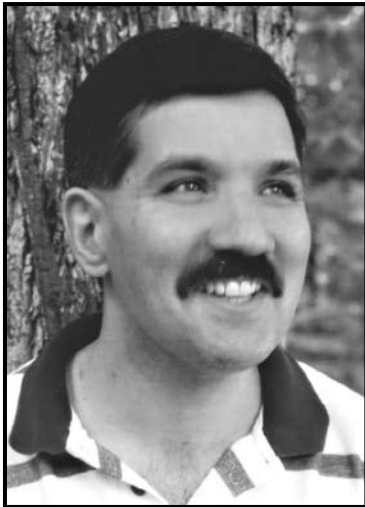
Eikös evoluutio ole tiedettä ja luominen vain uskonnollinen käsitys?

Jos tämä yleinen mielikuva olisi totta, miksi niin monet nykypäivän korkeasti koulutetut tiedemiehet hyväksyisivät äskettäin tapahtuneen toimivan maailman luomisen (juuri niin kuin Raamatun ensimmäisessä kirjassa eli Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa on kerrottu)? Ja miksi he torjuisivat evoluution (käsitys kaikkien eliöiden muodostumisesta hitaasti itsestään, alkaen erittäin yksinkertaisista alkumuodoista) ja sen ”tallitoverin” eli valtavat ajanjaksot?

Moderni luomista kannattava liike on nopeasti kasvava vähemmistö. Varovaisten arvioiden mukaan yksin Yhdysvalloissa on yli 10 000 pätevää Raamatulliseen luomiseen uskovaa tiedemiestä (suuri enemmistö

ei kuulu virallisesti luomisorganisaatioihin). Korean luomistutkimuksen yhdistykseen kuuluu satoja tiedemiehiä, joilla on vähintään maisterin tutkinto joltakin tieteen alalta. Yhdistykseen kuuluu kymmeniä korkea-arvoisia yliopistoprofessoreita.

Suurimmalla osalla yliopistoprofessoreista on yksi tohtorinarvo; edesmenneellä professori A.E. Wilder-Smith:lla, 1900-luvun loppupuolen luomisajattelun uranuurtajalla, oli kolme tohtorinarvoa. Fyysikko Dr Saami Shaibani uskoo, että Ensimmäinen Mooseksen kirja kuvaa todellisia historian tapahtumia. Hänellä on neljä tieteellistä tutkintoa Oxfordin yliopistosta ja hän on julkaissut yli 100 tieteellistä artikkelia. Tiedemiehet, jotka

Dr Saami Shaibani, jolla on neljä Oxfordin tutkintoa fysiikasta.

uskoivat Raamatussa kuvattuun luomiseen ja maailmanlaajuiseen vedenpaisumukseen ovat perustaneet tai olleet mukana perustamassa lähes kaikkia moderneja tieteenaloja, tai edistäneet niitä erittäin merkittäväällä tavalla.

Mutta tiede...

Tiede on mainio työkalu. Nykyiseen maailmaamme saavutuksillaan vaikuttanut tiede on melko erilaista kuin tiede, joka pyrkii tutkimaan menneisyyttä. Tiede, jonka ansiosta ihminen on päässyt kuuhun, perustuu vain sellaisiin lainalaisuuksiin, joiden mukaisesti maailmamme toimii *nykyisyydessä*. Se perustuu siihen, että asioita ja tapahtumia voidaan mitata ja tarkkailla, ja saatujen tulosten paikkansapitävyys voidaan milloin tahansa tarkistaa toistettavin menetelmin. Tiede, joka yrittää näyttää toteen menneisyydessä tapahtuneita asioita on pakostakin täysin erilaista, koska menneisyyttä ei voida tutkia toistettavin tutkimusmenetelmin.

Ajattele rikosetsivää tai oikeustieteellistä tutkijaa, jotka yrittävät huolellisesti koota johtolankoja ja arvioida niitä. Heidän täytyy *tulkita* johtolankoja ja yrittää sovittaa ne johonkin *tarinaan*. Samat johtolangat voivat sopia moniin erilaisiin tarinoihin. Tulkinta riippuu tutkijan ennakoasenteista, käsityksistä ja taustalla olevista olettamuksista. Evoluutioteorian kannattajat väittävät esimerkiksi, että matelijat ovat muuttuneet linnuiksi miljoonia vuosia sitten. Vaikka näin *olisikin* tapahtunut, ei tämän käsityksen testaamiseen voitaisi koskaan soveltaa niitä ”tieteellisiä menetelmiä”, joita monille meistä on kouluissa opetettu, koska linnuiksi muuttumista ei ole havaittu tapahtuvan. Jos tänään *kyettäisiin* muuttamaan jollakin keinolla matelija linnuksi, ei edes se todistaisi, että sama tapahtui miljoonia vuosia sitten. Vastaavasti ei voida vaatia, että Jumalan pitäisi toistaa ihmeellinen monien lintu- ja matelijaryhmien luominen (jotka on ohjelmoitu lisääntymään luodun lajinsa mukaan) vain, jotta voisimme katsella sitä.

Molemmat käsitykset ovat *uskoon* perustuvia; sekä evoluutio että luominen tarjoavat perusteluja ja todisteita uskonvahvistukseksi. Molemmilla on käytössään samat faktat ja samat havainnot. Luomiseen uskovat vakuuttavat, että heidän uskonsa on *järkeenkäypä ja looginen*, ja sitä tukevat runsaat *nykyisyydessä* havaittavat todisteet.

Luomiseen uskovilla tiedemiehillä ei ole kaikkia vastauksia

Niin luomiseen kuin evoluutioonkin uskovilla on ratkaisemattomia ongelmia ja vastauksia vailla olevia kysymyksiä. Vuosittain kuluu miljardeja verodollareita, kun yritetään ratkaista evoluutioon liittyviä kysymyksiä; tähän verrattuna todelliseen luomistutkimukseen käytetään mitättömiä summia.

Siitä huolimatta luomiseen uskovat ovat ratkaisseet tutkimuksillaan eräitä ilmeisen vaikeita ongelmia muutamien viime vuosien aikana. (Samanaikaisesti on jouduttu korjaamaan tai hylkäämään joitakin aikaisempia näihin ongelmiin liittyviä luomisen kannattajien ideoita ja ehdotuksia, mikä onkin aivan tavallista tieteessä.)

Evoluutiolla tarkoitamme todistamatonta (ts. uskonnollista) käsitystä, jonka mukaan kaikki olevainen on kehittynyt luonnollisten ominaisuuksiensa avulla, ilman yliluonnollista vaikutusta. Kaaoksesta on tullut maailmankaikkeus, aivan itsestään. Hiukkasista on tullut planeettoja, palmupuita, pelikaaneja ja ihmisiä, ilman aineen ja energian ominaisuuksien ”ulkopuolelta” tulevaa apua. Teorioita siitä, *kuinka* tämä olisi voinut tapahtua (ts. teorioita evoluution mekanismeista) tulee ja menee, mutta perimmäinen usko siihen, että se *tapahtui* jotenkin, on järkähtämätön uskonkappale monille nykypäivän ihmisille.

Jotkut ihmiset yrittävät sotkea ”jumalan” tähän tapahtumaketjuun, mutta useimmiten evoluutioteoreetikot torjuvat voimakkaasti kaikki viittaukset minkäänlaiseen älykkääseen ohjaukseen. Jopa monet akateemiset ”teististä evoluutiota” kannattavat tiedemiehet (jotka vakuuttavat uskovansa sekä evoluutioon että jumalaan) väittävät, että tapahtuman kulku oli luonnonlakien mukainen. Tämä kehitysopillinen ”luomisprosessi” vei oletettavasti miljardeja vuosia, joiden aikana lukemattomat luontokappaleet kamppailivat, kärsivät ja kuolivat vahvojen tuhotessa julmasti heikompansa.

Miksi sillä on merkitystä?

1. Evoluutio antaa oikeutuksen ateismille

Jokainen, joka väittää, ettei Jumalaa ole turvautuu evoluutioon selettääkseen elämän ilman suunnittelijaa. Evoluutio on välttämätön perusta monille uskonnollisille maailman- ja elämänkatsomuksille, kuten ateismille, agnostisismille ja muulle samanlaiselle maalliselle humanis-

mille. Heidän tunnuslauseenaan on: ”Jos kukaan ei ole tehnyt meitä, kukaan ei omista meitä, joten vain me itse voimme asettaa sääntöjä itsellemme, ei kukaan toinen.” Ei ole mitään loogista syytä noudattaa Raamatullisia käskyjä, kuten älä varasta, jos muut osat Vanhaa Testamenttia on hylätty ”kulttuurisina myytteinä”.

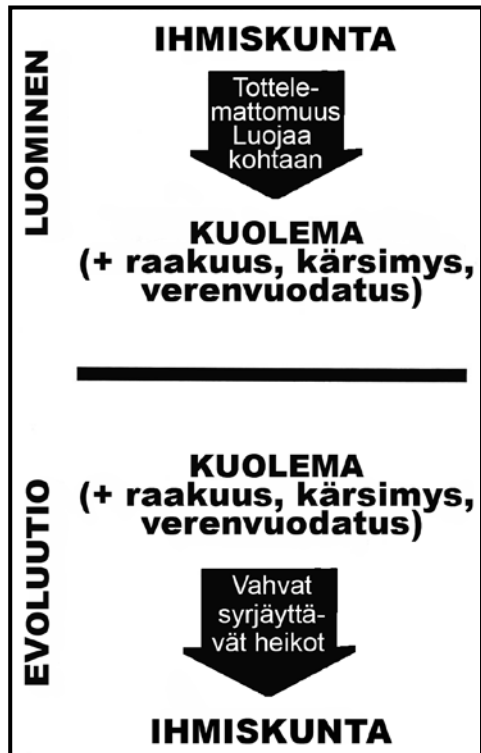
2. Evoluutio vastustaa kristillisyyttä

Läpi koko Raamatun (jonka kristityt väittävät olevan Luojan itsensä antama luotettava ilmoitus) on teemana, että Jumala, joka jatkuvasti ilmaisee siinä itseään, teki *hyvän* maailman (ei kuolemaa, taistelua, väkivaltaa, raakuutta tai verenvuodatusta). Jumala on *kironnut* koko tämän maailmankaikkeuden (1. Moos. 3; Room. 8), koska ensimmäinen ihminen, Aadam, kapinoi eli teki syntiä Luojaansa vastaan.

Kuitenkin kuolema ja kärsimys ovat tunkeutuneet maailmaan vain väliaikaisesti, siihen asti, kunnes tämä maailma *ennallistetaan* (Ap. t. 3:21) – ei miljardien vuosien takaiseen kuolemaan, raakuuteen ja verenvuodatuksen, vaan synnittömään tilaan, jossa ei ole kuolemaa, ja josta kaikki on alkanutkin.

Jeesus Kristus, lihaksi tullut Luoja (”viimeinen Aadam”), kuoli ja vuodatti viattoman verensä vapahtaakseen/ennallistaakseen koko maailmankaikkeuden (ei pelkästään uskovia) tästä kuoleman ja verenvuodatuksen kirouksesta, jonka ensimmäisen Aadamin kapina sai aikaan.

Jos kehitysopin mukainen tarina olisi totta, koko evankeliumin (”hyvien uutisten”) ydin olisi menetetty, koska Aadamin edeltäjät olisivat silloin eläneet verenvuodatuksen maailmassa raadellen ja nuijien toisiaan kuoliaaksi.

Se tarkoittaisi myös, että Aadamin todellinen syntiinlankeemus ja siitä seurannut luomakunnan kirous olisivat myyttejä.

Jeesuksesta Kristuksesta kertovat *hyvät uutiset* (ihmiset voivat olla ikuisesti yhdessä ennallistettuina Luojansa kanssa) ovat erottamattomasti sidoksissa *huonoihin uutisiin* eli siihen, kuinka esi-isämme Adam kapinoinnillaan särki alkuperäisen sopusoinnun Jumalan ja ihmisen välillä. (1. Kor. 15:21-22 liittää Aadamin kuoleman aiheuttajana vääjäämättömästi evankeliumin yhteyteen: ”Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta. Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa...”.) Kaiken kaikkiaan Ensimmäisen Mooseksen kirjan epäileminen on saanut aikaan sen, että valtava määrä ihmisiä epäilee myös muita Raamatun kirjoja.¹

Mutta mistä me tiedämme, että Ensimmäisen Mooseksen kirjan olisi tarkoitettu kertovan meille, että kaikki on todellakin luotu kuudessa 24-tuntisessa päivässä – olisiko jokin toinen merkitys mahdollinen?

Jos haluamme olla rehellisiä, ei enää ole mahdollista esittää, että kenties Ensimmäinen Mooseksen kirja on *tarkoitettu* olemaan jokin muuta kuin todellista, aitoa historiaa. Erään maailman johtavan hepreankielen tutkijan² mukaan kaikki hänen tuntemansa maailmanluokan hepreankielen yliopistoprofessorit ovat yksimielisiä siitä, että Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvut 1-11 on kirjoitettu kertomaan meille todellisesta ja äskettäin tapahtuneesta, kuusi tavallista päivää kestäneestä kaiken olevaisen luomisesta sekä maapallon peittäneestä katastrofaalisesta vedenpaisumuksesta.

1. Jotkut kristityt yrittävät pitää yllä uskoaan ”miljooniin vuosiin” kannattaessaan ”älykästä suunnitelmaa” tai ”etenevää luomista” (Jumala loi ”vähän kerrallaan” miljardien vuosien aikana), samalla kun torjuvat evoluution. Yleensä tämä kompromissi epäonnistuu vakuuttamaan juuri ne ihmiset, koulutetut ei-kristityt, joita sillä yritetään tavoittaa. Sitä paitsi se tekee Jumalasta rankaisijan, joka hyväksyy miljoonien vuosien ajan sairautta ja lukemattomia verenvuodatuksia – ja vieläpä kutsuu tätä luomisen lopussa ”sangen hyväksi”. Se on myös ristiriidassa Jeesuksen Kristuksen opetuksen kanssa, jonka mukaan ihmiset olivat olemassa jo luomakunnan alusta, eivät vasta miljardeja vuosia myöhemmin (Mark. 10:6, Matt. 19:4). Roomalaiskirjeen 1:20 paljastaa, että ihmiset ovat olleet paikalla ”maailman luomisesta” lähtien näkemässä Jumalan voiman ilmentymistä Hänen luomisensa asioissa.

2. James Barr, Oxfordin hepreankielen professori, joka ei usko Ensimmäisen Mooseksen kirjan kirjaimelliseen totuuteen. Lisätietoja traktaatissa *Six Days: Honestly!*

Tämä ei tarkoita sitä, että tällaiset professorit välttämättä *uskoisivat* Ensimmäiseen Mooseksen kirjaan, mutta kirjan kieliasu kertoo, ettei kirjoittajalla ole voinut olla mitään muuta tarkoitusta. Se selvästi tarkoittaa sitä mitä siinä lukee – tämä on ollut aina päivänselvää kaikille 10-vuotiaillekin. Jotkut muut Raamatun osat on selvästi kirjoitettu symbolista esitystapaa käyttäen, tai runollisesti, tai vertauksilla – mutta ei Ensimmäinen Mooseksen kirja.

Ollaan rehellisiä – muut käsitykset Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (esim. aukkoteoria, ”pitkät päivät” jne.) eivät ole lähtöisin Raamatusta vaan Raamattu on yritetty saada jollakin tavalla sopimaan *muihin käsityksiin* (kuten käsitykseen pitkistä geologisista ajanjaksoista).

Hetkinen

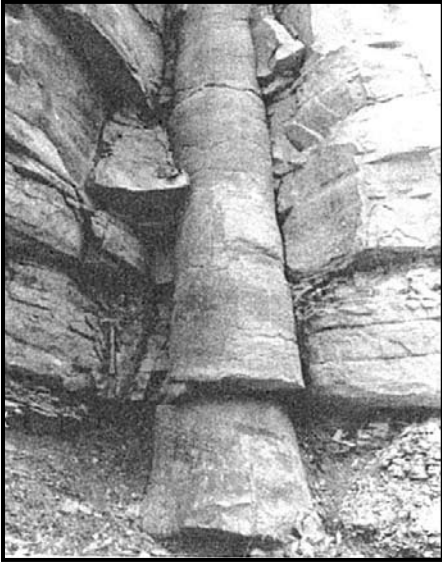
Saatat kysyä, että jos kuolemaa ja verenvuodatusta ei ole ollut ennen Aadamia, entä sitten nuo veden muodostamat kalliokerrostumat ympäri maailmaa? Niissä on miljardien *kuolleiden* eliöiden jäännöksiä, joissa näkyy usein väkivallan merkkejä, syöpää jne.

Eikö tämä olekin *odotettavissa* oleva asia, jos Raamattu on oikeassa siinä, että koko maapallo on tuhoutunut vedellä – on ollut vedenpaisumus Nooan päivinä – Aadamin *jälkeen*? Fossiileissa on merkkejä niiden nopeasta hautautumisesta, eikä hitaista ja asteittaisista prosesseista, kuten suurin osa ihmisistä uskoo. On olemassa esimerkiksi lukemattomia miljoonia hyvin säilyneitä fossiilikaloja, joilla on näkyvissä jopa suumuja, eviä jne. Luonnossa raadonsyöjät repivät nopeasti hajalle kuolleen kalan ja se myös mätänee helposti. Jolleivät kalat hautautuneet nopeasti ja kerrostumat (esim. muta, hiekka) kovettuneet kohdalaisen nopeasti, tällaiset yksityiskohdat eivät olisi säilyneet.

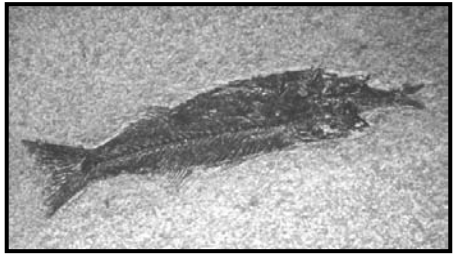
Kuva: Staatliches Museum für Naturkunde, Stuttgart.

Kalaliskoemo (sukupuuuttoon kuollut meressä elävä matelija) fossiloituneena kesken synnytyksen. Emon ja poikasen yksityiskohdat eivät olisi voineet säilyä näin hyvin, jos ne olisivat maanneet merenpohjassa lukemattomia aikakausia.

Yllä: Jos nämä kerrostumat, joiden läpi fossiilipuiden rungot tunkeutuvat, kasautuivat pitkien ajanjaksojen aikana, miksi puunrunkojen yläosat eivät ole lahonneet? Tällaisia fossiileja löytyy tavallisesti kivihiilikerrosten yhteydestä.

Yllä oikealla: Tämä kala hautautui niin nopeasti, ettei se ehtinyt syödä ateriaansa loppuun.

Alempi kuva oikealla: Kuollut meduusa sananmukaisesti häviää muutamassa päivässä. Tuhansien neliökilometrien laajuisessa hiekkakivikerrostumassa Etelä-Australiassa, lähellä Ediacaraa on miljoonia tällaisia pehmeäruumiisia fossiileja. Koko kerrostuman on täytynyt muodostua päivässä tai kahdessa, kun veden kuljettama hiekka on ensin haudannut nämä eliöt ja sitten kovettunut nopeasti.

Mutta eikö kivihiili muodostunut hitaasti soissa miljoonien vuosien aikana?

Todisteet viittaavat ylivoimaisesti kivihiilen *nopeaan* muodostumiseen, kun valtavat metsät tuhoutuivat, kerrostuivat ja sitten hautautuivat nopeasti. Yallournissa, Victoriassa (Australiassa) on valtavia ruskohiilikerrostumia, jotka sisältävät paljon mäntypuiden runkoja, sellaisen, jotka eivät nykyään kasva soilla.

Lajittuneet, paksut, jopa 50 % puhdasta siitepölyä sisältävät kerrokset valtavan suurilla alueilla osoittavat selvästi, että nämä ruskohiilikerrostumat ovat veden aikaansaamia. Yksikään eteläisen pallonpuolis-

kon kivihiilikerrostumista ei osoita merkkejä mistään sellaisesta, mikä voisi edustaa sellaista fossiilista "maaperää", joissa metsien väitetään kasvaneen.³

Argonnen Kansallislaboratoriossa (Yhdysvalloissa) tutkijat ovat osoittaneet, että korkeatasoista mustaa kivihiiltä saadaan seuraavalaisella menetelmällä: otetaan ligniiniä (puun olennainen ainesosa) ja sekoitetaan siihen jonkin verran happopitoista savea sekä vettä. Lämmitetään hapettomassa, umpinaisessa kvartsisäiliössä vain 150°C:ssa ilman paineen lisäystä. Geologisesti ajatellen tämä ei ole vielä lainkaan kuuma lämpötila – itse asiassa ainesosissa ei ole mitään poikkeuksellista tai "luonnonvastaista". Prosessiin ei kulu myöskään miljoonia vuosia vaan ainoastaan 4 - 36 viikkoa!⁴

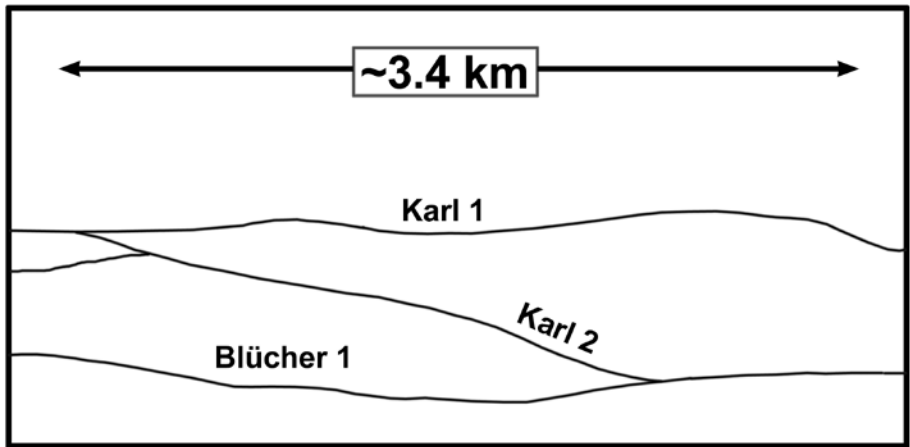
Kivihiilikerrosten tiedetään haarautuvan (katso kaaviot); toiset liittyvät yhteen "Z"-muodossa. Kuuluisa australialainen geologi Sir Edgeworth David kuvaili vuoden 1907 raportissaan pystyssä olevia hiiltyneitä puunrunkoja (sellaisia kuin sivun 11 fossiilipuu), jotka olivat mustien kivihiilikerrosten välissä Newcastlella (Australiassa). Niiden alaosat olivat painuneet syvälle kivihiilikerrokseen, sitten runko meni

Haarauma kivihiilikerroksessa (piirretty valokuvasta [kuva 8] Cross, A.T., *The Geology of the Pittsburgh Coal*; in pp. 32-111 of the Second Conference on the Origin and Constitution of Coal, Crystal Cliffs, Nova Scotia, 1952).

3. Pohjoisen pallonpuoliskon kivihiilikerrostumien niin kutsuttu "juurimaaperä" on musertava todiste siitä, että "juuret" itse asiassa ovat kelluneet vedessä, eivät kasvaneet "maaperästä". Lisätietoja videossa *Coal, Catastrophe and Floating Forests*.

4. *Organic Geochemistry* 6:463-471, 1984.

Kuva Z-kirjaimen muotoisista kivihiilikerrosten yhteyksistä Saksassa (Raum Oberhausen-Duisburg) Bachmannin mukaan, 1966 (Dr Joachim Schevenin luvalla). Kuinka nämä kerrokset voisivat mitenkään edustaa erillisiä soita, joiden välillä olisi miljoonia vuosia?

suoraan välissä olevan kerroksen läpi päätyen yläpuolella olevaan kivihiilikerrokseen!

Ajattele, että näitä asioita yritetään selittää kahdessa erillisessä suossa tapahtuneilla hitailla prosesseilla, joiden välillä on ollut valtavia ajanjaksoja. Kun ennakkoasenteena on ollut ”hidas ja asteittainen kehitys”, on selvää, että tämä on estänyt ilmeisimmän selityksen kivihiilen alkuperästä eli sen, että valtava veden aikaansaama luonnonmullistus on haudannut nopeasti irti reväistyt kasvit.⁵

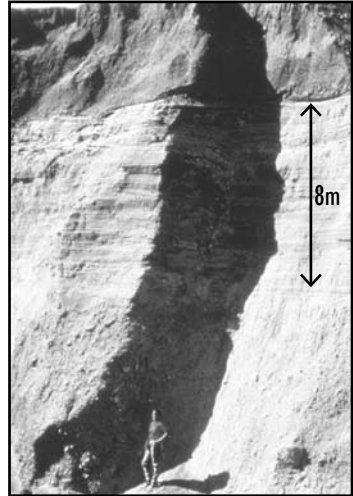
Liikkuva vesi voi saada nopeasti aikaan suunnattoman paljon geologisia muutoksia etenkin, jos vettä on paljon. Suurin osa ihmisistä luulee, että näiden muutosten on pakko viedä miljoonia vuosia. Sivun 14 kuvassa on noin 8 metriä kerrostuneita kivilajeja, jotka ovat muodostuneet yhdessä iltapäivässä! Tämä tapahtui St Helens-tulivuoren purkautumisen aiheuttaman mullistuksen yhteydessä vuonna 1980 Washingtonin osavaltiossa, Yhdysvalloissa. Kun tämä vuori räjähti (ja seurasi myöhempiä purkauksia), alueella oli maanvyörymiä, mutatulvia ja muita kerrostumista aiheuttavia ilmiöitä – ensimmäisen purkauksen jälkeen on muodostunut yli 180 metriä kerrostuneita kivilajeja.⁶

5. *Raging Waters*, Keziah Films, juontajana David Aikman, englanninkielinen DVD, jossa on monia yksityiskohtaisia todisteita katastrofista.

6. Lisätietoja englanninkielisessä DVD:ssä: Mount St Helens: Explosive Evidence for Catastrophe, Steven Austin, ICR.

Yllä: Grand Coulee-rotko.
Oikealla: St Helens-vuoren kerrostumia

Samassa osavaltiossa on myös Channelled Scablands. Nykyään useimmat asiantuntijat myöntävät, että se on uurtunut jääkaudella suuren tulvimisen seurauksena. Monien asiantuntijoiden mielestä Grand Coulee-rotko (kuva yllä), joka on 80 km pitkä, 1,5 - 10 kilometriä leveä ja 275 metriä syvä on uurtunut lujan graniitin lävitse saman järvistön yhden tai useamman tulvimisen seurauksena.

Jotkut geologit (mukaan lukien monet "miljooniin vuosiin" puhdasoppisesti uskovat henkilöt) sanovat nykyään, että Grand Canyon muodostui samaan tapaan, katastrofaalisesti, ja ettei se ole syntynyt Colorado-joen miljoonien vuosien aikana tapahtuneen hitaan uurtamisen tuloksena.

Vuoden kestänyt, vuoret peittänyt vedenpaisumus, joka liittyi maailmanlaajuisiin mullistuksiin, raastoi maan kamaraa, kun vettä (ja väistämättömästi myös magmaa) syöksähteli ylöspäin kuukausien ajan ("syvyyden lähteiden" puhkeaminen, 1. Moos. 7:11). Tällainen pelottava katastrofi saisi aikaan käsittämättömän määrän geologisia muutoksia.

Todistavatko fossiilit evoluutiosta?

Darwin oli aivan oikeassa, kun hän antoi ymmärtää, että jos hänen teoriansa olisi totta, välimuotofossiileja pitäisi löytyä runsaasti. Jos esimerkiksi matelijan eturaaja on muuttunut linnun siiveksi, miksi emme löydä fossiilisarjaa, jossa nämä vaiheet näkyisivät – osaksi raaja, osak-

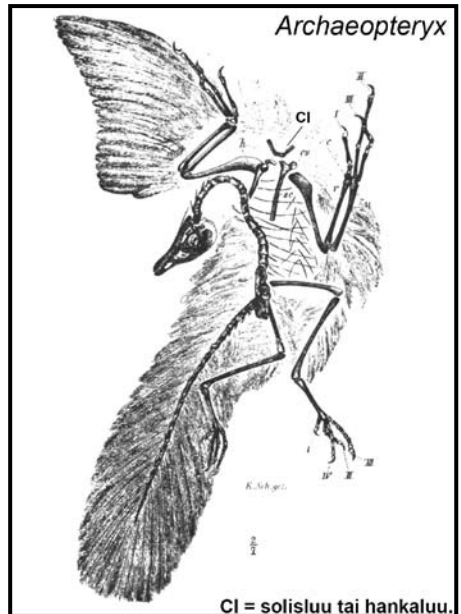
si siipi; tai osaksi suomu, osaksi höyhen – asteittaisina muutoksina seuraaviin vaiheisiin?

Darwinin mukaan tällaisten välimuotojen puuttuminen olisi ”kaikista selkein ja vakavin vastalause” hänen teorialleen. Satakaksikymmentä vuotta myöhemmin Dr David Raup, joka on erään maineikkaan amerikkalaisen museon johtaja, sanoi, että puuttuvien renkaiden tilanne ”ei ole muuttunut paljoakaan” ja ”meillä on vielä vähemmän esimerkkejä kehitysopillisista muutoksista kuin Darwinin aikana”.⁷

Edesmennyt Dr Colin Patterson oli British Museumin (luonnonhistoria) vanhempi paleontologi – evoluution kannattaja ja fossiiliasiantuntija. Hän kirjoitti merkittävän kirjan evoluutiosta – mutta kun joku kysyi häneltä, miksi hänen kirjassaan ei ollut yhtään kuvaa välimuodoista (siirtymävaiheesta olevista eliöistä), hän kirjoitti seuraavanlaisen vastauksen:

”Yhdyn täysin mielipiteeseesi koskien kehitysopillisten, siirtymävaiheessa olevien eliöiden kuvituksen puuttumista kirjassani. Jos olisin tietoinen ainoastakaan sellaisesta, fossiilista tai elävästä, olisin mielelläni sisällyttänyt ne kirjaani. Ehdotat, että täytyisi käyttää taiteilijaa havainnollistamaan sellaisia välimuotoja, mutta mistä hän saisi tiedot piirustuksiinsa? Rehellisesti sanottuna en voisi hankkia hänelle näitä tietoja, ja jos minun pitäisi jättää asia taiteilijan näkemyksen varaan, eikö se johtaisi lukijaa harhaan?”

Kirjoitin tekstin kirjaani neljä vuotta sitten [kirjassa hän kertoo uskovansa joihinkin välimuotoihin]. Jos minun pitäisi kirjoittaa se nyt, luulen, että kirja olisi melko erilainen. Gradualismi (vähittäinen muuttuminen) on käsite, johon uskon. Ei vain Darwinin arvovallan vuoksi, vaan koska

7. Ellei toisin mainita, kaikki tämän kirjasen lainaukset löytyvät viitteineen kirjasta: *The Revised Quote Book*, Creation Ministries International, Acacia Ridge, Queensland, Australia, 1990.

käsitykseni genetiikasta tuntuu edellyttävän sitä. Kuitenkin on vaikea väittää [kuuluisaa fossiiliasiantuntijaa Stephen J.] Gouldia ja American museumin väkeä vastaan, kun he sanovat, että välimuotofossiileja ei ole olemassa. Paleontologina työskentelen paljon filosofisten ongelmien parissa tunnistaessani eliöiden muinaismuotoja fossiiliaineistosta. Sanot, että minun pitäisi vähintäänkin 'esittää valokuva fossiilista, josta tietty eliöryhmä kehittyi.' Puhun suoraan – ei ole olemassa yhtäkään sellaista fossiilia, joka kelpaisi aukottomaksi todisteeksi.”⁸

Joten mitä meillä on? Evoluutiouskossa toivotaan, että miljoonia välimuotoja löytyisi. Jotkut evolutionistit väittävät, että on olemassa – ehkä kourallinen – sellaisia välimuotofossiileja. Muut johtavat asiantuntijat ovat torjuneet osan tai kaikki niistä.

Archaeopteryx (liskolintu) on mielenkiintoinen fossiiliolio, jota käytetään usein esimerkkinä matelijoiden ja lintujen välimuodosta (koska sillä on piirteitä, joita löytyy molemmista ryhmistä). Ihmiset eivät yleensä tiedä, että siinä ei ole merkkiäkään ratkaisevista siirtymävaiheen rakenteista, jotka olisivat vahva todiste ”siirtymävaiheen” tilasta. Sen höyhenet ovat kokonaan muodostuneet ja siivet ovat oikeat siivet. *Archaeopteryxilla* on taaksepäin osoittavat varpaat ja kaarevat kynnet, jotka ovat tunnusomaisia puiden oksilla istuskeleville linnuille. Se ei ehdottomasti ole ollut juoksenteleva, höyhenpeitteinen dinosaurius jollaisena jotkut haluaisivat sitä kuvata.⁹

Jotkut elävät eliöt, kuten esimerkiksi vesinokkaeläin omaavat myös mosaiikkimaisia piirteitä, joita löytyy eri eläinryhmistä. Tämä kummallinen pieni luontokappale on hyvä esimerkki mosaiikkimuodosta. Sillä on nisäkkäiden turkki, ankan nokka, majavan häntä ja käärmeen myrkyrauhaset. Se munii kuin matelijat, mutta kuitenkin imettää poikasiaan. Vesinokkaeläin ei ole kuitenkaan mikään ”puolitiessä oleva” eliö edellä listattujen eliöiden väliltä.

Tämä yleinen välimuotojen puuttuminen koskee myös niin kutsutua ”ihmisen evoluutiota”. Tämä voi olla yllättävää ottaen huomioon, että niin monia väitettyjä ”esi-isiä” on esitelty. On vaikea jäljittää kaikkia

8. Patterson joutui evolutionistitovereidensa hampaisiin, kun hän oli tehnyt tämän ja muita samanlaisia suoria tunnustuksia. Patterson yritti myöhemmin pehmentää sanojaan. Lausunnot ovat kuitenkin selkeitä, eikä niistä voi erehtyä.

9. Yksityiskohtaisempi ja ajan tasalla oleva selostus dinosauruksesta linnuksi-ajatuksesta, mukaan lukien siirtymävaiheväitteet, löytyy hakukonetta käyttäen englanninkielisiltä sivustoilta: www.CreationOnTheWeb.com

erilaisia ja muuttuvia väitteitä, mutta viime vuosisata on osoittanut, että jokainen laajalti mainostettu ”esi-isä” on hiljaisesti hylätty – mutta vasta sitten, kun jokin uusi ehdokas löytyy tilalle.

Nykyään puhutaan paljon australopithecuksista/habilineista – laaja ryhmä, joista tunnetuin on kuuluisa *Lucy*-fossiili. Dr Charles Oxnard on yksi kehitysoppiin uskovien anatomien kasvavasta joukosta, joka ei usko näiden olentojen olevan ihmisen esi-isiä. Dr Oxnard on tutkinut tarkasti valtavan määrän mittaustuloksia tietokoneella tehtävillä monimuuttuja-analyysillä (puolueeton menetelmä, joka ei ole riippuvainen syntyperäämme liittyvistä ennakkouskomuksista).

Hän toteaa, että vaikka alussa luultiin australopithecusten/habilinien olevan ihmismäisiä tai ainakin apinan ja ihmisen välimuotoja, tosiasia on, että ne ”eroavat enemmän sekä ihmisistä että Afrikan apinoista kuin nämä kaksi elossa olevaa ryhmää toisistaan. Australopithecukset ovat ainutlaatuisia.” Oxnard antaa ymmärtää, että yhä enenevä määrä tutkijoita ei usko näiden olentojen olevan esi-isien asemassa. Hän mainitsee myös, että nämä tutkijat ovat ”riippumattomia fossiileja löytäneistä henkilöistä.”

Tietokonekerroskuvaukset luisista kaarikäytävistä, jotka kerran ympäröivät australopithecusten tasapainoelimiä ovat osoittaneet vakuuttavasti, että australopithecukset *eivät* kävelleet tavallisesti pystyasennossa, vaikka monet vielä tänäänkin väittävät näin. Tämä on yhdenmukaista suhteellisen viimeaikaisen löydön kanssa, jonka mukaan Lucyn ranteessa oli lukkiutumismekanismi, joka mahdollisti sen rystyskävelyn samaan tapaan kuin simpanssit ja gorillat kävelevät.

Entä niin kutsuttu *Homo erectus*? Selvästi määritellyt *Homo erectuksen* luurankotyypit olivat erittäin todennä-

Kuuluisan ”Lucyn” luuranko – jota pidetään ”huomattavan täydellisenä” ”hominidi”-luurankona. Väitteet siitä, että Lucy (tai joku samantyyppinen) olisi ihmisen esi-isä, on kumottu anatomian asiantuntijoiden toimesta (katso teksti).

köisesti oikeita ihmisiä,¹⁰ jotka elivät vedenpaisumuksen jälkeen, ja joilla oli ”rodullista” vaihtelua luustossaan. Suuri vaihtelu on mahdollista myös erityyppisten koirien luustoissa, kuten chihuahuan ja tanskan-doggin välillä. Tällainen muutos voidaan valikoida tapahtuvaksi vain muutamassa sukupolvessa. Vedenpaisumuksen jälkeisistä nopeista ympäristön muutoksista aiheutunut ”valintapaine” ja ihmisten hajottaminen (Jumalan aiheuttama hajaannus Baabelissa) pieniin, erillään oleviin väestöryhmiin antoi ihanteelliset olosuhteet nopealle isolaatiolle ja sitä seuraavalle (olemassa olevien, luotujen) geneettisten eroavaisuuksien korostumiselle. Tällainen ”rotujenvälinen” muuntelu olisi voinut aikaansaada myös luustojen erikoispiirteitä.

Verrattuna hyvin laajaan muunteluun muissa ihmiskunnan piirteissä luurangon erilaisuudet *erectuksen* ja muiden ihmisluurankojen välillä eivät loppujen lopuksi ole kovinkaan suuria. Kiinnostavaa kyllä neandertalilaistyyppin (joilla on keskimäärin suurempi aivojen tilavuus kuin nykyajan väestöllä) tiedetään eläneen samaan aikaan kuin ”modernin” tyyppin.

Indonesialaiselta saarelta stegodontin (sukupuuttoon kuolleen elefantin) jäännösten yhteydessä löytyneet työkalut ovat saaneet evolutionisti Dr Alan Thornen esittämään, että väitetyillä ”ihmisen esi-isillä” oli merenkulkukykyjä ja -taitoja. Jo vuonna 1993 hän sanoi: ”Ne eivät ole *Homo erectuksia* [toisin sanoen, niitä ei pitäisi kutsua tällä nimellä]. Ne ovat ihmisiä.”¹¹

Jos käyttää evolutionistien omia aika-asteikkoja ja luokittelukriteereitä, ja merkitsee *kaikki* löydetyt ”hominidien” fossiilit kaavioon, huomaa nopeasti, että ajatus mistään kehitysopillisesta järjestyksestä on täysin sekava.¹²

Näemmekö evoluutiota tapahtuvan?

Lyhyesti sanottuna, emme näe. Vaikka näemmekin monia muutoksia elävissä eliöissä, mitkään niistä eivät johda ”oikeaan suuntaan”. Anna

10. Joskus muutama luun palanen on luokiteltu *Homo erectus*-otsakkeen alle, vaikka ne eivät sitä välttämättä ansaitisikaan. *Erectus*-tyyppisiä luurankoja on löydetty samanaikaisesti ”modernien” luurankotyyppien kanssa ja joitakin *erectus*-tyyppisten luiden piirteitä voidaan löytää nykyään elävien ihmisten joukosta.

11. *The Australian*, 19 August 1993. Dr Thorne oli tuolloin paleoantropologi Australian kansallis-yliopistossa.

12. Katso Marvin Lubenow, suom. toim. Matti Leisola, Myytti apinaihmisistä, Datakirjat, 2005.

kun selitän. Tiedämme nimittäin, että jokainen elävä eliö sisältää ohjelman (sarjan ohjeita, kuten suunnitelmassa tai valmistusohjeissa), joka määrää tuleeko siitä esimerkiksi alligaattori vai avokadopuu. Ihmisen kyseessä ollessa se määrää onko jollakin henkilöllä ruskeat vai siniset silmät, suora vai kihara tukka ja niin edelleen. Tämä *informaatio* on kirjoitettuna pitkään moleky-

Suora tukka vai kihara tukka? Vaalea vai tumma iho? Näihin tarvittava informaatio on kirjoitettu DNA:hamme.

Jos nykyiset eliöt olisivat todella kehittyneet vähäpätöisemmistä alkuasteista, kehitys olisi vaatinut valtavaa DNA-informaation *lisääntymistä* (esitetty tässä kirjoina).

liin, jota kutsutaan DNA:ksi.¹³

Evoluutio opettaa, että verrattain yksinkertaisesta eliöstä, kuten yksisoluisesta amebasta on kehittynyt paljon monimutkaisempi eliö, kuten hevonen. Vaikka yksinkertaisimmatkin tunnetut yksisoluiset eliöt ovat ällistytävän monimutkaisia, niissä ei selvästikään ole niin paljon informaatiota kuin esimerkiksi hevosessa. Niillä ei siis ole DNA:ssaan ohjeita, jotka määräisivät kuinka silmiä, korvia, verta, aivoja, kaviota ja lihaksia tehdään. Jotta viereisessä kaaviossa voitaisiin siirtyä A:sta B:hen, tarvittaisiin monia vaiheita, joista jokainen käsittäisi **informaation lisääntymistä**. Uutta informaatiota, joka koodaisi uusia rakenteita ja uusia toimintoja – eli

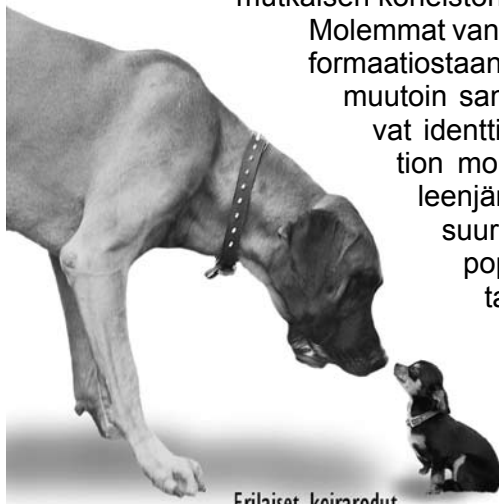
13. DNA itsessään on biologisesti merkityksetön, aivan kuten kirjainten sekamelskassa ei ole minkäänlaista informaatiota. Vasta, kun DNA:n muodostavat kemialliset "kirjaimet" kootaan tarkoin määrättyyn sarjaan tai järjestykseen, sillä on *informaatio*. Kun tämä *informaatio* "luetaan" monimutkaisen solukoneiston toimesta, se säätelee eliön rakentamista ja toimintaa. Tämä järjestys *ei* synny DNA:ssa olevien aineiden "sisäisistä" kemiallisista ominaisuuksista, aivan kuten musteen ja paperin molekyylitkään (tai Scrabble®-sanapelin kirjaimet) eivät itsestään kokoonnu tietyksi viestiksi. Minkä tahansa DNA-molekyylin tarkka järjestys ilmenee vain siitä syystä, että se on koottu niillä "ulkoisilla" ohjeilla, jotka ovat vanhemman tai vanhempien DNA:ssa.

uutta, hyödyllistä monimutkaisuutta.

Jos näkisimme tämän tyyliä informaatiota lisääviä muutoksia tapahtuvan kohtuullisessa määrin, niitä voitaisiin käyttää tukemaan uskomusta, jonka mukaan kala voi todellakin muuttua kalakauppiaksi, kun sille annetaan tarpeeksi aikaa. Kuitenkaan toistaiseksi *mitkään* näkemistämme pienistä muutoksista eivät sisällä informaation lisääntymistä. Ne kaikki sisältävät informaation vähenemistä. Toisin sanoen todetut muutokset johtavat *väärään suuntaan*, eikä niitä voida näin ollen käyttää evoluution tukemiseen, kuten tulemme näkemään.

Luonnonvalinta ei ole sama kuin evoluutio

Elävät eliöt on ohjelmoitu siirtämään informaatiotaan eteenpäin eli tavallaan ne tekevät kopioita itsestään. Miehen DNA kopioituu ja siirtyy eteenpäin siittiösolujen kautta ja naisen DNA munasolujen kautta. Näin äidin ja isän informaatio kopioituu ja siirtyy eteenpäin seuraavalle sukupolvelle. Meillä kaikilla on soluissamme kaksi rinnakkaista, pitkää "informaatioköyttä" – toinen on äidiltämme, toinen isältämme¹⁴ (voit ajatella sitä ikään kuin solmuisena naruna, jossa on morseaakkosia – samaan tapaan DNA:kin täytyy "lukea" solun monimutkaisen koneiston kautta).

Erilaiset koirarodut

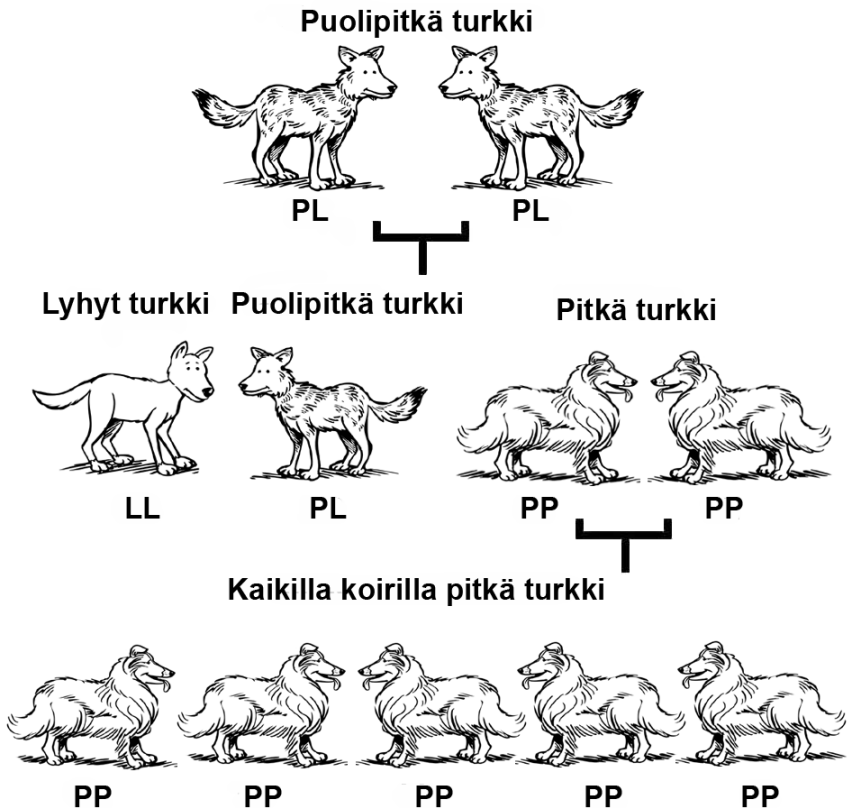
Molemmat vanhemmat kopioivat vain puolet informaatiostaan – erilaisen puoliskon joka kerta, muutoin saman perheen kaikki lapset olisivat identtisiä. Tällainen saman informaation monin eri tavoin tapahtuva uudelleenjärjestely eli rekombinaatio johtaa suureen muunteluun missä tahansa populaatiossa – ihmisillä, kasveilla tai eläimillä.

Ajattele yksinkertaistettua esimerkkiä – täyttä huoneellista koiria, jotka ovat yhden puolipitkäturkkisen koiraparin jälkeläisiä. Joillakin jälkeläisillä tulee olemaan hieman

14. Ihmisillä nämä "köydet" on "katkaistu" 46 osaan, joita kutsutaan kromosomeiksi, mutta tämä ei ole tärkeää tässä asiayhteydessä.

pidempi, joillakin hieman lyhyempi turkki kuin vanhemmillaan. Mutta tämä normaali muunteluprosessi *ei* ehdottomasti sisällä mitään uutta informaatiota – tarvittava informaatio oli jo alkuperäisellä koiraparilla. Siispä, jos kasvattaja *valitsee* sellaisia koiria, jotka ovat jo pidempi-karvaisempia ja sitten astuttaa ne, ja valitsee niiden jälkeläisten pitkäkarvaisimmat ja niin edelleen, ei ole ihme, jos ajan mittaan ”uusi” pitkäkarvainen koiratyyppe syntyy, ja niiden jälkeläisillä on sen jälkeen kaikilla pitkä turkki. Mutta *uutta informaatiota ei* synny. Kasvattaja on yksinkertaisesti valinnut vain ne koirat, jotka hän on halunnut (jotka ovat hänen mielestään kaikkein ”parhaimpia”, jotta niiden geenien sallittaisiin siirtyä eteenpäin) – ja hylännyt loput.

Valinta ei muuta informaation varastoitumiseen käytettävissä olevan DNA:n kokonaispituutta. Niinpä, kun suurin mahdollinen määrä ”pitkä-

karvaisten” geenejä on kertynyt näille jalostetuille yksilöille, ovat ”pitkäkarvaisten” geenit korvanneet ne geenipaikat, joissa ”lyhytkarvaisten” geenit ennen olivat. Pitkäkarvaisilla on siis nyt vähemmän geneettistä informaatiota kuin puolipitkäkarvaisilla esi-isillään, joilla oli riittävästi informaatiota sekä lyhyeen että pitkään karvaan. (Katso kuva sivulta 21.)

Myös ”luonto” voi ”valita” tiettyjä yksilöitä ja hylkiä toisia. Tietyissä ympäristössä (esim. hyvin kylmillä alueilla) jotkut (esim. pitkäkarvaiset koirat) selviävät todennäköisemmin kuin toiset, ja siirtävät informaatiotaan eteenpäin jälkipolvelle. Luonnonvalinta voi *suosia* joitakin informaatioyhdistelmiä enemmän kuin toisia ja se voi *poistaa* jotakin informaatiota, mutta se ei voi *synnyttää* mitään uutta informaatiota.

Kehitysupillisessa teoriassa uuden informaation kehittämisen rooli on annettu mutaatioille – umpimähkäisille, satunnaisille virheille, joita syntyy, kun geneettistä informaatiota kopioidaan. Tällaisia virheitä tapahtuu; ne ovat perittyjä, koska seuraava sukupolvi tekee kopion viallisesta kopiosta. Virhe siirtyy eteenpäin; jossakin sukupolvessa tapahtuu toinen virhe ja näin mutaation aiheuttamilla virheillä on taipumusta lisääntyä. Tämä ongelma tunnetaan nimellä mutaatioiden kasautuminen tai geneettinen taakka.

Ihmisillä on tuhansia tällaisia geneettisiä virheitä – nämä virheet ovat tunnettuja perinnöllisten sairauksien aiheuttajia, joita ovat mm. sirppisoluanemia, kystinen fibroosi, talassemia, fenyylketonuria... Ei ole yllättävää, että muutos erittäin monimutkaisessa koodijärjestelmässä aiheuttaa sairauksia ja toimintahäiriöitä.¹⁵

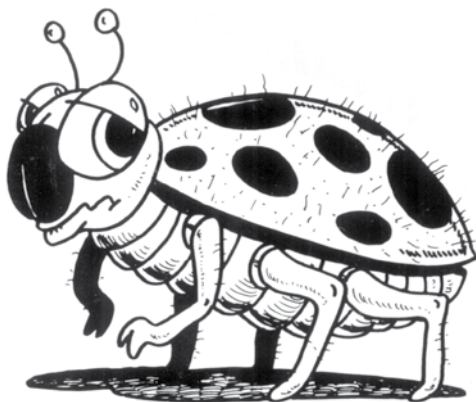
Hyödyllisiä mutaatioita?

Evolutionistit tietävät, että lähes kaikki mutaatiot ovat joko haitallisia tai vain geneettisesti merkityksettömiä. Kuitenkin heidän uskomusjärjestelmänsä edellyttää, että silloin tällöin on täytynyt tapahtua ”eteenpäin vieviä” mutaatioita. On olemassa vain kourallinen mutaatioita, joiden tiedetään helpottavan eliön selviytymistä tietyissä ympäristössä, ja jotka näin määriteltynä ovat hyödyllisiä. Mutta kuitenkin yksikään niistä ei lisää DNA:n sisältämää informaatiota. Näin ollen ne eivät edis-

15. Nämä virheet eivät yleensä karsiudu täysin luonnonvalinnassa ja monet niistä tulevat esille ongelmallisina, jos ne on peritty samanaikaisesti molemmilta vanhemmilta. Niinpä yksilö voi *kantaa* näitä virheitä kärsimättä niistä – itse asiassa me kaikki kannamme monia tällaisia virheitä DNA:ssamme.

tä kehitysopillisia tarkoituksia.

Luolissa elävät kalat selviytyvät paremmin, jos ne menettävät mutaation kautta (ilman valoa hyödyttömät) silmänsä, koska silloin ne eivät ole alttiita silmien sairauksille ja vammoille. Siivettömät kovakuoriaiset selviytyvät paremmin tuulisella saarella kuin siivelliset, koska ne eivät niin helposti lennähdä tuulen mukana mereen ja huku. Kuitenkin silmien *puuttuminen*

KOIVUMITTARIT – TUNNUSTETTU PETOS

Englannin kuuluisat koivumittarit kuvattuna puunrungossa lepäämässä.

Vakiotarina: Kun puunrungot tummuivat saastumisen seurauksena, tummat koivumittarit, joilla oli nyt päivänvalossa parempi suojaväriys niitä saalistavia lintuja vastaan, yleistyivät vaaleampaan muotoon verrattuna. Tätä mainostettiin pitkään erinomaisena todisteena evoluutiosta siitä huolimatta, että tarina kertoo vain luonnonvalinnasta ilman mitään uutta informaatiota. Lisäksi on paljastunut, että koivumittarit eivät edes lepäile puunrungoissa päivisin! Kuolleita koivumittareita oli liimattu tai kiinnitetty neuloilla puihin, jotta saataisiin valokuvia, jotka "todistavat evoluutiosta". (Katso: C. Wieland, "Goodbye Peppered Moths: A classic evolutionary story comes unstuck", Creation 21(3):56, 1999.)

ja siipien valmistamiseen tarvittavan informaation *puuttuminen* tai *turmeltuminen* on, kuinka tahansa sitä katsookin, virhe – aikaisemmin toimintakunnossa oleva järjestelmä on nyt toimintakyvytön.¹⁶

Tällaiset virheet, vaikkakin puhtaasti eloonjäämistä ajatellen ”hyödylliset”, herättävät kysymyksiä. Mistä löydämme esimerkkejä todellisesta informaation lisääntymisestä; uutta informaatiota uusiin toimintoihin, uusien järjestelmien ohjeita, uusia käyttökelpoisia rakenteita? Ei ole mitään hyötyä muuttaa hyönteisiä vastustuskykyisiksi hyönteismyrkyille – lähes aina¹⁷ muutamilla populaation yksilöillä on vastustuskyky, on ollut jo *ennen* kuin hyönteismyrkkyjä on keksittykään.

Kun populaation vastustuskyvyttömät hyttyset kuolevat esimerkiksi DDT:hen ja populaatio lisääntyy jälleen eloonjääneistä yksilöistä, selviytyneellä jäännöksellä ei ole kaikkea (nyt kuolleen) enemmistön kantamasta informaatiosta, jolloin informaatio on *menetetty ainaisesti* tältä populaatiolta.¹⁸

Kun katsomme elävissä eliöissä tapahtuvia perittyjä muutoksia, näemme, että informaatio on joko pysynyt samana (rekombinoituen eri tavoin), turmeltunut tai kadonnut (mutaatio, sukupuuttoon kuoleminen), mutta emme milloinkaan näe mitään, mitä voitaisiin kuvata todellisena, informaatiota lisäävänä kehitysopillisena muutoksena.¹⁹

16. Tämä on totta myös sirppisoluanemiassa, jota evolutionistit käyttävät hyvänä esimerkkinä esitellessään ”hyödyllistä mutaatiota”; vaikka mutaation kantajat eivät sairastu niin helposti malariaan, he ovat perineet vaurioituneen geenin, joka ei pysty tuottamaan enää mitään muuta kuin hemoglobiinin vaurioitunutta muotoa. Jos mutaatio peritään *molemmilta* vanhemmilta, sairaus on tappava.

17. Katso Francisco Ayalan artikkeli: ”The Mechanism of Evolution”, *Scientific American* **239**(3):48-61, September 1978.

18. Tämä on totta myös bakteerien antibioottiresistenssissä. Informaatio, joka koodaa resistenssiä, voidaan kopioida toisilta bakteereilta, jopa toisentyypisiltä bakteereilta. Muutamissa tapauksissa mutaatio voi lisätä resistenssiä. Esimerkiksi vähemmän tehokas solukalvon kuljetusmekanismi tarkoittaa sitä, että tietyntyyppiset antibiootit eivät siirry bakteerin sisälle yhtä hyvin. Tällaiset mutantit ovat kaiken kaikkiaan huonompilaatuksia. Tätä havainnollistaa se tosiseikka, että kun antibiootti ei ole käytössä, populaatio muuttuu nopeasti takaisin ”antibioottiherkäksi”. On olemassa ainakin yksi esimerkki samanlaisesta tilanteesta, jossa mutaatio on aiheuttanut hyönteismyrkkyresistenssiä.

19. Ehkäpä monimutkaisessa maailmassamme tulee joskus olemaan virhe, joka lisää pikkuruisen määrän informaatiota. Israelilainen biofysikko Lee Spetner huomauttaa kirjassaan *Not by Chance* evoluutioteorian vaativan, että suuria määriä sellaisia informaatiota lisääviä virheitä pitäisi olla nykyään havaittavissa. Toistaiseksi *yhtäkään* sellaista ei ole olemassa.

Mieti asiaa

Eikö tämä ole juuri sitä mitä odottaisitkin? Sekä informaatiotiede että terve järki kertovat meille, että kun informaatiota siirretään eteenpäin (ja tätä suvun jatkaminen juuri on), se joko pysyy samana tai vähenee. Ja merkityksetöntä ”kohinaa” tulee mukaan.²⁰

Todellisen informaation ei ole koskaan nähty syntyneen tai lisääntyneen itsestään, olipa kyse sitten elävistä tai elottomista eliöistä. Kun mietit maailman biotaa – kaikkia sen eläviä eliöitä – kokonaisuutena, huomaat, että informaation kokonaismäärä on vähenemässä ajan myötä, samalla kun sitä kopioidaan uudelleen ja uudelleen. Joten, jos katsotaan ajassa taaksepäin, tämän informaatioasisällön, jos minkä täytyy lisääntyä taaksepäin mentäessä. Koska kukaan ei oleta, että tätä prosessia voitaisiin mennä loputtomasti taaksepäin (äärettömän monimutkaisia eliöitä ei ole ollut elossa ääretön aika sitten), tämä johtaa aikaan jolloin monimutkaisen informaation on täytynyt saada alkunsa.

Materia itsessään (aina siihen asti mitä todellisen tieteen havaintojen perusteella voidaan sanoa) ei synnytä sellaista informaatiota.

Ainoa mahdollisuus on, että jossakin pisteessä luova mieli ”systeemin ulkopuolelta” pani älykkyyttä materiaan (kuten lausetta kirjoitettaessa tehdään) ja ohjelmoi kaikki alkuperäiset kasvien sekä eläinten luodut lajit (engl. kind). Tämän nykyisten eliöiden esi-isien ohjelmoinnin on täytynyt tapahtua kuin ihmeen kaupalla (yliluonnollisesti), koska luonnon lait eivät luo informaatiota.

Tämä on täysin yhden-

Dingon kuva: Brenda Alder

20. Esimerkkejä: ääninauhalta toiselle kopioidaan toistuvasti materiaalia, tai tietokonelevykeelle kopioidaan sukupolvi toisensa jälkeen tietokoneohjelmaa tai tiedostoa. Parhaassa tapauksessa informaatio säilyy samana, mutta kun tarpeeksi aikaa kuluu, rappeutuminen on väistämätöntä. Tämä kuvastaa kaikkien systeemien taipumusta pyrkiä itsestään kohti kaikkein todennäköisintä muotoa, joka on lähes aina suurin mahdollinen epäjärjestys. Tämä taipumus esitetään kuuluisassa ”hajoamisen laissa”, termodynamiikan toisessa pääsäännössä.

mukaista Ensimmäisen Mooseksen kirjan kertomuksen kanssa, jonka mukaan Jumala loi eliöt lisääntymään ”lajinsa mukaan”. Esimerkiksi oletettu ”koiralaji” olisi luotu runsaan sisäänrakennetun muuntelumäärän kanssa (alun perin virheettöminä). ”Luodussa koiralajissa” (engl. kind) olisi muuntelua yksinkertaisesti alkuperäisen informaation rekombinoituessa, jolloin syntyisi susia, kojootteja, dingoja ja niin edelleen.

Luonnonvalinta voi ”valikoida ja lajitella” tätä informaatiota (mutta ei voi luoda uutta), kuten näimme hyttysesimerkissämme. Luonnonvalinnan kautta valikoituneiden jälkeläisten väliset erot, ilman uuden informaation lisäystä (ei siis ole tapahtunut evoluutiota), voivat olla kyllin suuria, jotta niitä on alettu kutsumaan eri lajeiksi (engl. species).

Tapa, jolla sekarotuinen koirapopulaatio voidaan jalostaa keino-tekaisen valinnan kautta alatyyppeihin (lemmikkikojarotuihin) auttaa meitä ymmärtämään tätä. Jokainen alatyyppejä kantaa vain murto-osan alkuperäisestä ”informaatiovarastosta”. Siksi et voi aloittaa jalostamista chihuahuaista, koska et pysty koskaan jalostamaan siitä mitään tanskandoggien tapaista koiraa – tarvittavaa informaatiota ei yksinkertaisesti ole enää tuossa populaatiossa.

Kuva: Dennis Swift

Beresovkan mammutti, Pietarin museo.

Samaan tapaan alkuperäinen ”luotu norsulaji” on voinut ”erottautua” (luonnonvalinta on muokannut tätä alkuperäistä luotua informaatiota) afrikannorsuksi, intian-norsuksi, mammutiksi, mastodontiksi (kaksi edellistä ovat kuolleet sukupuuttoon) ja mahdollisesti myös muiksi.²¹

Pitäisi olla päivän-selvää, että tämän-

tyyppinen muutos tapahtuu vain tämän luodun lajin alkuperäisen infor-

21. Tämän vuoksi asioihin perehtyneet, luomiseen uskovat henkilöt ovat itse asiassa iloisia, kun sellaista ”lajiutumista” (uusien lajien (engl. species) muodostumista) nähdään tapahtuvan hyvin nopeasti nykypäivinä – tämä on yhdenmukaista Raamatullisen, lyhyen aika-asteikon kanssa.

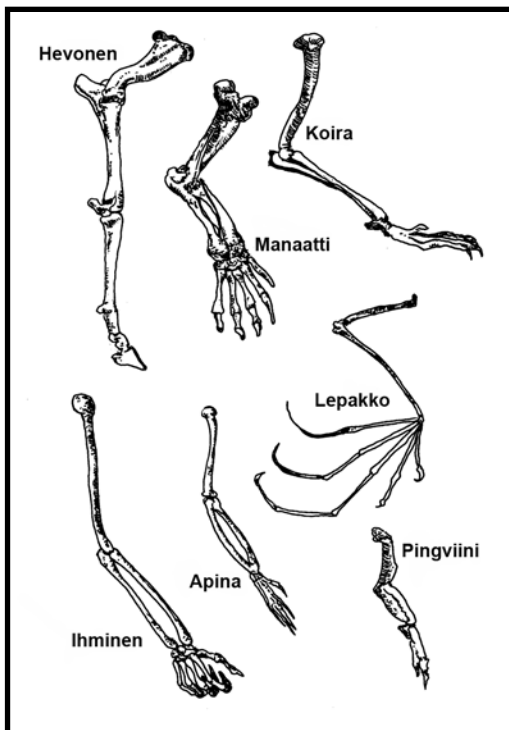
maation rajoissa. Muuntelu ja lajiutuminen eivät mahdollista ameban muuttumista vyötiäiseksi, koska informaatio ei lisäännä. Jotkut saattavat *kutsua* tällaista geenivarannon ”harventumista” ”evoluutioksi”, mutta tämä ei ole sellainen monimutkaisuuden lisääntymiselle (informaation kasvulle) välttämätön muutos, jollaisia molekyyleistä mieheksi-evoluution kannattajat väittävät tapahtuneen.²²

Entä elävien eliöiden samankaltaisuudet?

Voimme odottaa samankaltaista suunnittelua samantapaisille rakenteille tai samantapaiseen tarkoitukseen saman Suunnittelijan kädestä. Näin onkin esimerkiksi molekyyliden keskinäisessä samankaltaisuudessa – simpanssi on enemmän meidän kaltaisemme kuin esimerkiksi härkäsammakko ja odottaisimme tämän heijastelevan myös simpanssin sisäistä rakennetta esimerkiksi sen proteiinien osalta.²³

Samankaltaisuudet, kuten viereisessä kuvassa eturaajan luustomalleissa (tätä kutsutaan ”homologiaksi”) voidaan selittää kahdella tavalla – kaikilla on sama esi-isä *tai* sama Suunnittelija. Samankaltaisuuksien olemassaoloa voidaan tuskin sanoa *kummankaan* selityksen todisteeksi.

Mutta evoluutioon usko-

22. Jo yli neljännesvuosisata sitten johtavat evolutionistit tiesivät, että uusi laji (engl. species) voi syntyä ilman uutta geneettistä informaatiota. Katso Lewontin, R., *The Genetic Basis of Evolutionary Change* (Columbia University Press), p. 186, 1974.

23. Tämä yleinen periaate on yleensä totta, vaikka yksittäisten proteiinien kohdalla onkin olemassa monia poikkeuksia, joita evoluutioon uskovien on vaikea selittää.

villa on itse asiassa suuria ongelmia, koska monien eliöiden ”homologiset” rakenteet syntyvät täysin eri osista alkiota, ei-homologisista geeneistä, ja lisäksi alkion eri jaokkeista. Nämä ovat kaikkein suurimpia kompastuskiviä.²⁴

Huomioi lisäksi, että kaikkien kuvassa olevien eliöiden *takaraajoissa* on myös sama perusluustomalli. Ollakseen johdonmukaisia evoluutionistien tulisi tulkita tämän tarkoittavan, että ne kaikki ovat kehittyneet eliöistä, joilla oli vain yksi raajapari, jonka rakenne oli yhteinen kanta-muoto sekä eturaajoille että takaraajoille.

Suurin osa evolutionisteista olisi tietenkin samaa mieltä siitä, että tämä on pötypuhetta. He väittäisivät todennäköisesti, että tämä sama malli on kehittynyt etu- ja takaraajoihin, koska sillä on luultavasti joi-takin tuntemattomia bioteknisiä etuja. Mutta eikö tämä sitten ole hyvä peruste sille, että kyseessä olisi ”Suunnittelijan ratkaisu” erityyppisten eliöiden raajoille?

Molekyylibiologi Michael Denton (joka ei usko luomiseen) on osoit-tanut, että biokemialliset vertailut eri lajien (engl. species) proteiinien välillä ovat kaikkea muuta kuin evoluutiota tukevia toisin kuin on yleisesti luultu. Nämä biokemialliset vertailut todistavat vahvasti erillisten tyyppien (tai luotujen lajien (engl. kind)) olemassaolon, eivätkä tarjoa todisteita yhteisistä esi-isistä. Dentonin kirja (*Evolution: A Theory In Crisis*) on tärkeä niille, jotka painiskelevat luominen/evoluutio-aihealu-eiden kanssa.

Kehitysupillisiä jäänteitä?

Tuskin kukaan käyttää enää nykyään ”jäännelimiä” evoluution to-disteena – luultavasti siksi, että asian menneisyys koetaan liian kiusal-liseksi. 1900-luvun alussa evoluutioon uskovat sanoivat itsevarmasti, että meillä on yli 100 elintä, jotka ovat tarpeettomia jäänteitä (”surkas-tumia”) tai muinaisjäännöksiä kehitysupillisesta menneisyydestämme. Yksi toisensa jälkeen elinten toimintoja saatiin selville, tuskin yhtään selvittämätöntä elintä jäi jäljelle.

Jopa vähäpätöisellä umpilisäkkeellä näyttää olevan osansa taiste-lussa infektioita vastaan, ainakin ensimmäisten elinvuosien aikana.²⁵

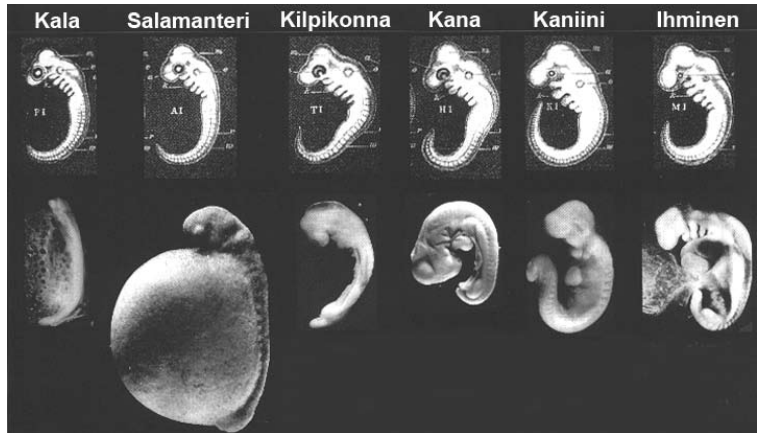
24. Katso Sir Gavin de Beer, ”Homology; An Unsolved Problem”, *Oxford Biology Reader*, 1971.

25. Katso Glover, J.W., ”The Human Vermiform Appendix – a General Surgeon’s Reflections”, *Journal of Creation* 3:31-38, 1988.

Kiviä ja luita

Kuvat: Dr M. Richardson *et al.*, "There is no highly conserved embryonic stage in the vertebrates; implications for current theories of evolution and development", *Anatomy and Embryology* 196(2):91-106, 1997, © Springer Verlag GmbH & Co., Germany. Käytetty luvalla.

Aivan kuten toimistot, kodit ja tehtaات näyttävät samantapaisilta perustusten valamisvaiheessa samoin monien eri eliöiden alkioet ovat paljon samankaltaisempia alkuvaiheissaan kuin

myöhemmin. Ne ovat kuitenkin paljon *vähemmän* samankaltaisia kuin useimmat ihmiset luulevat. Miljoonia ihmisiä on johtanut harhaan huomattavan saksalaisen evolutionistin, Ernst Haeckelin, piirustukset (kuvan yläriivi), joihin lukemattomat tietosana- ja oppikirjatkin ovat luottaneet. Englantilainen lääketieteen asiantuntija on paljastanut piirustusten olevan täysin väärennetyjä (katso *Creation* 20(2):49-51, 1998). Kuvan alaosassa olevat valokuvat osoittavat miltei nämä alkioet todellisuudessa näyttävät samassa kehitysvaiheessa ollessaan.

Uskomus siitä, että ihmisalkio kävisi läpi väitettyjä menneisyyden eläinvaiheita kiduksineen yms. kumottiin täysin jo kauan aikaa sitten, mutta se on sitkeähenkinen.²⁶

Ihmisen historia

Nykyään ihmisten määrä kasvaa jatkuvasti yli 1 % vuodessa. Kun otetaan huomioon sairaudet, nälänhätä, sodat ja niin edelleen, voimme tehdä varovaisemman arvion: 0,5 % vuodessa. Tällä nopeudella olisi kulunut vain noin 4 000 - 5 000 vuotta, jotta vedenpaisumuksen jälkeinen Araratin vuorelle jääneet kahdeksan ihmistä olisivat saavuttaneet nykyisen väkiluvun.

26. Eräässä australialaisessa yliopistossa suurin osa viidennen vuoden lääketieteen opiskelijoista uskoi, että ihmisalkiolla on kidukset, vaikka heidän kolmannen vuoden embryologian (sikiöopin) oppikirjassaan sanottiin, että ihmisalkioilla ei ole kiduksia. (Katso *Creation* 14(3):48, 1992.)

On osoitettu selkeästi, että rasiset asenteet lisääntyivät huimasti sen jälkeen, kun Darwin julkaisi *Lajien synty*-kirjansa. Evolutionistit uskoivat, että rodut olivat kehittyneet erillään kymmeniä tuhansia, ellei jopa satoja tuhansia vuosia. Joten oli loogista, että tämä "kehitys" tapahtui eri nopeuksilla; näin ajateltuna tietyt rodut eivät olleet niin kaukana eläimellisistä esi-isistä kuin toiset.

Moderni genetiikka kuitenkin osoittaa, että kaikki "ihmisrodut" ovat biologisesti erittäin lähellä toisiaan. Tämä on yhdenmukaista sen kanssa, että kaikki rodulliset ominaispiirteet olivat olemassa

yhdessä pienessä esi-isien populaatiossa, joka sitten "hajotettiin" alaryhmiksi Baabelissa.²⁷ Monet ovat yllättyneitä kuullessaan esimerkiksi, että ihmiskunnalla on vain yksi pääasiallisesti ihon väristä vastaava pigmentti. Se millainen ruskean värisävy ihossasi on, riippuu siitä, kuinka paljon elimistösi tuottaa tätä *melaniiniksi* kutsuttua väriainetta. Niinpä *tosiasiallisesti* ei ole olemassakaan "valkoista" tai "mustaa" ihoa, joiden sanotaan olevan tyypillisiä eurooppalaisten tai afrikkalaisten ihonvärejä (vertaa vaikka mustaan ja valkoiseen paperiin). Koska kaikki ihmispopulaation luodut ominaispiirteet olivat Nooan perheellä (ja ennen sitä Aadamilla ja Eevalla), voimme päätellä, että heillä oli hyvin todennäköisesti keskiruskea iho, keskiruskeat hiukset ja silmät.²⁸

Jotkut ovat pitäneet "ongelmallisena" Kainin vaimon lähisukulaisuutta (1. Moos. 5:4 antaa ymmärtää, että Aadamilla ja Eevalla oli myös

27. Tarkempia tietoja: "How did all the different 'races' arise?", *The Revised and Expanded Answers Book*, Master Books, Green Forest, Arkansas, USA, 2004.

28. Silmien ja hiusten väri määräytyy myös pitkälti tämän saman pigmentin, melaniinin, mukaan. Valon osuessa sellaisen silmän värikalvoon, jossa on pienempi määrä melaniinia silmät näyttävät "sinisiltä".

tyttöä), mutta tämä ei kyseenalaista Ensimmäistä Mooseksen kirjaa, vaan itse asiassa vahvistaa sen kertomuksen. Koska virheettömän alun jälkeen ilmaantuneet mutaatioiden aikaansaamat virheet vievät aikaa kasaantuakseen sukupolvien myötä, Aadamien jälkeläisten ei ole tarvinnut pelätä vuosisatoihin, että sukulaisavioliitoissa syntyneille jälkeläisille tulisi epämuodostumia. Jopa Aabraham pystyi huoletta ottamaan sisarpuolensa vaimokseen. Tämän asian kanssa on yhdenmukaista sekin, että Jumalan laki *lähis*sukulaisten seka-avioliittoja vastaan annettiin vasta Mooseksen aikana satoja vuosia myöhemmin (otamemehan kaikki puolisoiksemme sukulaisiamme, koska olemme yhden avioparin jälkeläisiä).²⁹

"Ihmisrodut" ovat lähtöisin valtavan suuresta katastrofista, veden-

paisumuksesta, selviytyneiden ihmisten jälkeläisistä, jotka hajotettiin ympäri maailmaa. Eikö olisikin loogista olettaa, että tätä pelottavaa tapahtumaa muisteltaisiin laajalti kertomuksissa ja legendoissa? Olivatpa kyseessä Australian alkuasukkaat, pohjoisen eskimot tai Amerikan intiaanit käytännössä jokaisella maailman heimolla ja kansalla on vedenpaisumuskertomus. Vaikka aika ja mukaelmat ovat vääristäneet kertomuksia, yhtäläisyydet Ensimmäisen Mooseksen kirjan kanssa ovat usein huomattavia. Usein kertomukset sisältävät samantlaisia asioita, kuten lintujen

Muinainen kiinalainen kuvakirjoitusmerkki "laiva" (yllä) on yhdistelmä merkeistä alus ja kahdeksan suuta (ihmistä).

lähettämisen ulos arkista, sateenkaaren, vedenpaisumuksen jälkeisen uhraamisen ja niin edelleen.

On olemassa muitakin kertomuksia, ajalta ennen lähetysaarnajien saapumista, joissa on jännittäviä yhtäläisyyksiä Ensimmäisen Mooseksen kirjan tapahtumiin, aina Baabelin tornin luona tapahtuneeseen ihmiskunnan hajottamiseen asti. Kertomuksissa ei ole tämän jälkeisiä asioita, kuten Mooseksen Punaisen meren ylitystä.

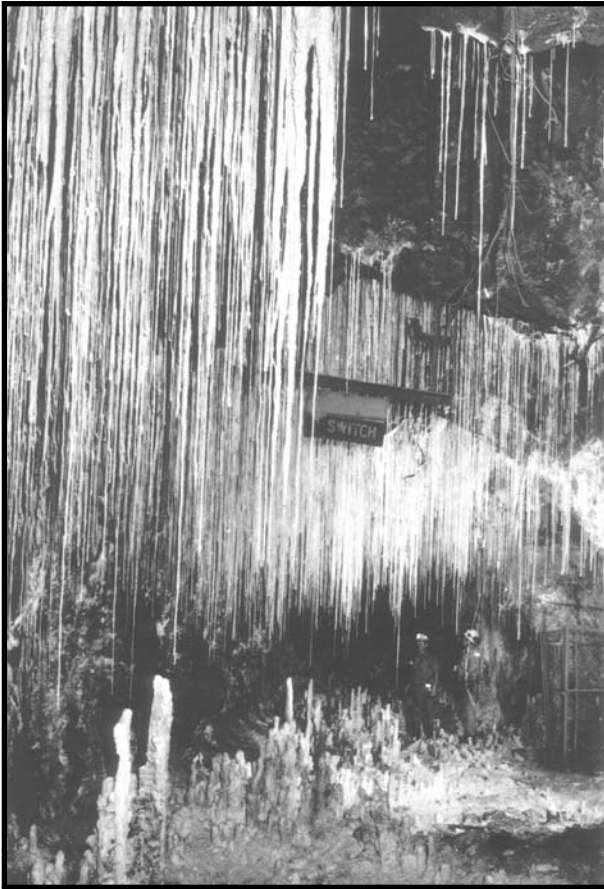
29. Katso "Who Was Cain's Wife?", *The Revised and Expanded Answers Book*, Master Books, Green Forest, Arkansas, USA, 2004.

Eikö radiometrinen iänmääritys ”todista” maapallon vanhaksi?

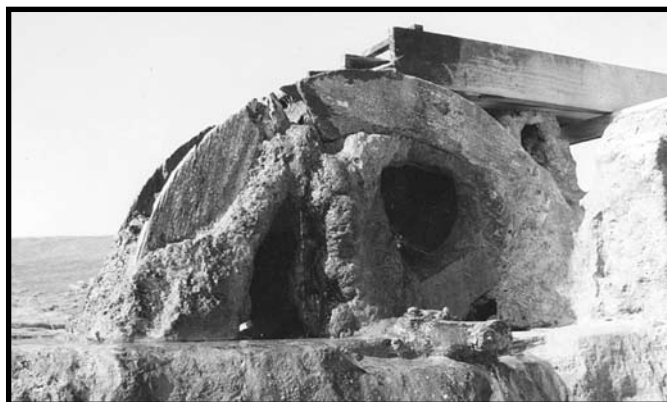
On itse asiassa monia iänmääritysmenetelmiä, jotka antavat maksimi- iän maapallolle ja maailmankaikkeudelle. Tämä ikä on paljon pienempi kuin mitä evoluutio edellyttää. Joidenkin menetelmien mukaan tämä maksimi-ikä olisi korkeintaan muutamia tuhansia vuosia. Luonnollisestikin evoluution kannattajat pitävät automaattisesti, jopa tiedostamatto-

masti, parempana menetelmiä (esim. suurinta osaa radiometrisistä menetelmistä), joiden käyttäminen mahdollistaa tarpeeksi pitkiä ajanjaksoja asteittaiselle kehitykselle. On merkillepantavaa, että koko historiallisen geologian ”miljoonien vuosien” uskomusjärjestelmä on perustettu valtaosaltaan paljon aikaisemmin kuin radioaktiivisuutta edes tunnettiin.

Radiohiili-iänmäärityksellä ei ole mitään tekemistä miljoonien vuosien kanssa, päinvastoin kuin tavallisesti uskotaan (vaikka käytettäisiin nykyistä, parasta analyttistä laitteistoa, sen antama maksimi-ikä

Rivi tippukivipylväitä ja -puikkoja Isa-vuoren kaivostunnelissa Queenslandissa, Australiassa (huomioi mittakaavan hahmottamiseksi kypäräpäiset kaivostyöläiset alla oikealla). Tunneli oli noin 50 vuoden ikäinen, kun tämä kuva otettiin.

Vesiratas hautautuneena kiven sisään
vajaassa 65 vuodessa
Cape Leeuwinissa,
läntisessä Australiassa.
(Katso *Creation*
16(2):25, 1994.)

on noin 100 000 teoreettista vuotta). Se on menetelmä, jolla voidaan määrittää ikä vain sellaisista näytteistä, jotka sisältävät yhä eloperäistä hiiltä (kuten puuhiili, puu, mineralisoitumaton luu jne., toisin kuin useimmat kivet). Kun ^{14}C -menetelmä ja kaikki sen oletukset ymmärretään ja niitä verrataan todellisen maailman tutkimustuloksiin, huomataan, että ne eivät todellakaan uhkaa ajatusta äskettäisestä luomisesta (lisätietoja kirjassa: *The Revised and Expanded Answers Book*). Fossiilit eivät yleensä sisällä radioaktiivisia mineraaleja, joten niistä ei voida tavallisesti määrittää ikää radiometrisillä keinoilla. Useimmiten etsitään vulkaanista kiveä fossiilikerroksen yhteydestä ja yritetään määrittää sen ikä käyttämällä esimerkiksi kalium-argon (K-Ar)-iänmääritysmenetelmää.

Toinen laajalle levinnyt uskomus on, että erilaiset radiometriset menetelmät antaisivat keskenään samankaltaisia tuloksia ja olisivat myös sopusoinnussa aikaisempien, erilaisten kivikerrostumien ikää koskevien uskomusten kanssa. Ehkäpä tämä vaikutelma on syntynyt tahattomista ”valintaprosesseista”. Evoluutiota kannattava professori Richard Mauger sanoo: ”Yleensä sopivilta vaikuttavien tulosten oletetaan olevan oikein ja ne julkaistaan, mutta sopimattomilta vaikuttavia tuloksia julkaistaan vain harvoin eikä ristiriitoja selvitetä yksityiskohtaisesti.”

Radiohiili-iänmääritys puusta, joka jäi Rangitotosta (Uudessa Seelannissa, lähellä Aucklandia olevasta tulivuoresta) purkautuneen laavan *alle*, viittaa siihen, että purkaus tapahtui noin 200 vuotta sitten (nimen sanotaan merkitsevän ”punaista taivasta”, josta voidaan päätellä, että maorit, jotka ovat olleet siellä enintään 1 000 vuotta, näkivät tämän tapahtuman). Mutta kuitenkin laavan kalium-argon-iänmääritys on antanut puulle iäksi jopa puoli miljoonaa vuotta! (*Creation* 13(1):15, 1991). Olemme julkaisseet yksityiskohtaisia raportteja, joissa puu, joka löytyi ”250 miljoonan vuoden ikäisestä” hiekkakivestä³⁰ tai ”kymmenien miljoonien vuosien ikäisestä” vulkaanisesta kivistä,³¹ sai radiohiili-iänmäärittämisessä iäkseen vain tuhansia vuosia. Kun luomiseen uskovat geologit ottavat näytteitä vulkaanisesta kivistä, jonka tiedetään purkautuneen tulivuoresta historiallisina aikoina ja lähettävät niitä arvossa pidettyihin radiometrisen iänmäärittäksen laboratorioihin, ”iänmääritys”

30. Katso Snelling, A., Dating Dilemma: Fossil wood in ”ancient” sandstone, *Creation* 21(3):39-41, 1999.

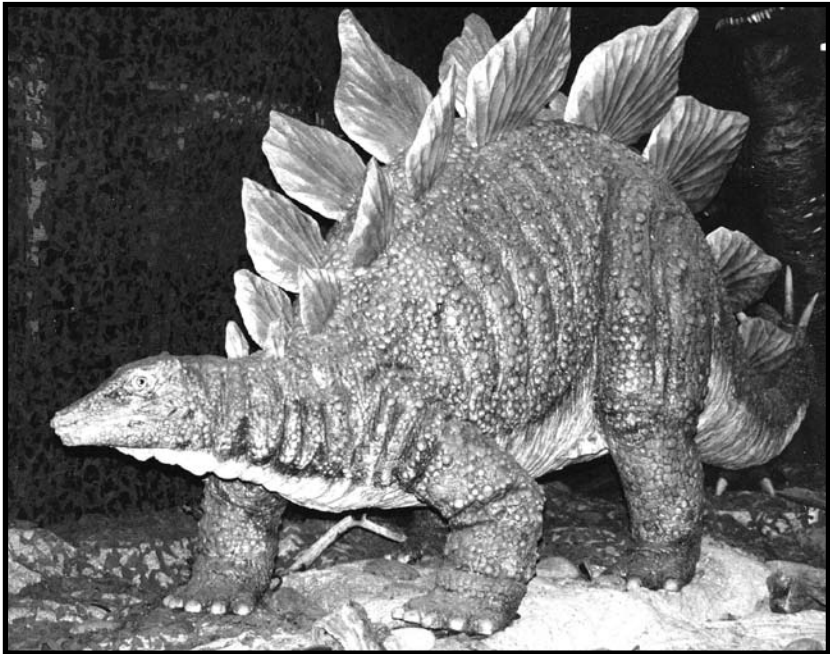
31. Katso Snelling, A., Radioaktiivisen ”iänmäärittäksen” vakavat ongelmat! *Luominen* nro 1, s. 28-31.

antaa lähes poikkeuksetta tulokseksi miljoonia vuosia!³² Tämä viittaa vahvasti siihen, että iänmäärityksen taustalla olevat oletukset ovat virheellisiä.

Entä dinosaurukset?

Olet saattanut ihmetellä miksi niin monissa kulttuureissa on tarinoita lohikäärmeistä – suurista matelijamaisista peldoista, joilla on tyypillisesti sarvet, suomut ja panssarointi (ja joidenkin näiden lohikäärmeiden on kerrottu lentäneen). Nämä lohikäärmeet ovat huomattavan samantaisia kuin fossiilien perusteella valmistetut jäljennökset dinosauruksista ja muista sukupuuttoon kuolleista matelijoista; silti meille kerrotaan, ettei kukaan ole koskaan nähnyt dinosaurusta *tai* lohikäärmettä. Raamatussakin mainitaan lohikäärmeet (hepreankielen sana on *tnn* (*tannin*) – sana ”dinosaur” keksittiin vasta 1800-luvulla).

Jos otamme Raamatun historian täydestä, ei ole vaikea käsittää ih-

32. Katso Snelling, A., Radioactive "Dating" Failure, *Creation* 22(1):18-21, 2000.

misten ja dinosaurusten eläneen samaan aikaan. Monet eliöt ovat kuolleet sukupuuttoon – sitä tapahtuu nykyäänkin. Sukupuuttoon kuoleminen ei ole evoluutiota ja fossiilit eivät todista dinosaurusten kehittyneen muista eliöistä.³³

Biologiaa sattumalta?

Mieti niitä uskomattoman epätodennäköisiä tapahtumia, joita kehitysoikeuden näytöksen alkuvaiheet vaatisivat. Ihmiset puhuvat evoluutiosta aivan kuin se olisi havainnointi *tosiasia*. Mutta tosiasia on, että kennelkään ei todellisuudessa ole minkäänlaista tieteellistä selitystä sille miten monimutkaiset, informaatiota sisältävät molekyylit, joita tarvitaan yksinkertaisimpaan mahdolliseen ”ensimmäiseen elämään” olisivat voineet syntyä ilman ulkopuolista älyä. Pätevät tieteelliset perusteet todistavat tämän asian mahdottomuuden.

Useinkaan ei välitetä siitä, että solun ominaisuuksia, jotka saavat sen elämään ei voida selittää vain viittaamalla sen rakennuspalikoiden kemiallisiin ominaisuuksiin. Samaa tapausta auton kokonaisominaisuuksia ei voida selittää esim. kumin, metallin tai muovin ominaisuuksilla. Ajatus tai käsite ”autosta” täytyy tulla auton materiaalien ”ulkopuolelta”, niin kuin tapahtuukin. Tarvitaan materiaa/energiaa ja lisäksi *informaatiota*, joka ei ole materian ominaisuus vaan materia voi vain välittää sitä.³⁴

Jos kaikki tarvittava olisi vain sopivat ainesosat, miksi emme näe vasta listittyjen, kuolleiden hyttysten heräävän henkiin aina silloin tällöin? Ehkäpä näin kävisi, jos energiaa lisättäisiin? Ei tietenkään. Tarvitaan paljon enemmän kuin energiaa ja sopivat ainesosat; tarvitaan järjestys, järjestelmä – toisin sanoen **informaatio**. Elävät eliöt saavat informaationsa vanhemmiltaan, mutta emme näe *koskaan* informaation syntyvän ra’asta, ohjelmoimattomasta materiasta.

Kaikki tunnettu elämä on riippuvainen informaatiota sisältävistä polymeereistä. Ne ovat pitkäketjuisia molekyylejä; niiden toiminta riippuu

33. Raamatussa on hyvin todennäköisesti kuvaus dinosauruksesta – Behemot (Job 40). Katso ”What Happened to the Dinosaurs?”, *The Revised and Expanded Answers Book*, Master Books, Green Forest, Arkansas, USA, 2004.

34. Tämän sivun kokonaisominaisuuksia, joihin sisältyy sen ilmaisemat ajatukset, ei voida saada aikaan musteen ja paperin ominaisuuksilla – vaan täytyy olla muste+paperi+INFORMAATIO – oikea järjestys, jonka mukaan kirjaimet on järjestetty sivulle. Voin siirtää informaation ”kissa istui” mielestäni tietokoneen levykkeelle tai kynään ja musteeseen; vaikka informaatiota siirretään yhden tyyppisestä materiasta toiseen, materia itsessään ei ole se, jota siirretään.

alayksiköiden kokoamisjärjestyksestä, aivan kuten tietokoneohjelman toiminta riippuu ohjelmointikäskyjen merkkien järjestyksestä.

Luonnonvalinnalla ei voida selittää tällaisen mekanismin kehittymistä, koska systeemillä täytyy olla kyky tehdä kopioita itsestään ennen kuin voidaan puhua valinnasta. Mutta itsensä kahdentaminen vaatii informaatiollista, ohjelmoitua mekanismia. Toisin sanoen tarvittaisiin informaatiota sisältäviä ohjelmia selittämään informaatiota sisältävien ohjelmien alkuperä; tämä ei olisi hyvä tapa alkaa kehittää teoriaa alkuperästä. Lopputulos on se, että evolutionistien täytyy uskoa *informaation* syntyneen *puhtaasta sattumasta*.

Nobelin palkinnon voittaja, Sir Fred Hoyle, joka ei usko luomiseen, sanoi kirjassaan *Evolution from Space*, että todennäköisyydet sille, jotta edes yksi sellainen pitkä, informaatiota omaava molekyyli syntyi sattumalta satunnaisesta "liemestä", ovat samaa luokkaa kuin jos aurinkokunta täytettäisiin sokeilla ihmisillä kylki kylkeä vasten, ja kaikki pyörittelisivät sattumanvaraisesti Rubikin kuutioita – ja sitten *kaikki*

heistä sattuisivat ratkaisemaan tehtävän samanaikaisesti puhtaan sat-tuman tuloksena!

Miksi sitten niin monet ihmiset uskovat vahvasti evoluutioon?

Tietenkin on olemassa monia syitä: sosiaaliset/kulttuuriset paineet, ei ole mahdollisuutta harkita muita vaihtoehtoja, akateeminen kasvas-tus... Mutta Raamattu antaa ymmärtää, että toinen, syvempi peruste tulisi myös ottaa huomioon. Raamattu viittaa siihen tosiasiaan, että ih-miskunnalla on aina sen ensimmäisestä edustajasta, Adamista, lähti-en ollut synnynnäinen taipumus vastustaa sitä, että Luoja saisi hallita heidän elämäänsä.

Luemme Roomalaiskirjeen 1. luvusta, jakeet 18-22:

”Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalatto-muutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa, sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeis-tä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.

Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voi-mansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarka-taan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa, koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksil-tansa turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimenty-nyt.

Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet...”

Valinta

Voit jatkaa uskomista evoluutioon tai voit valita uskon luomiseen. Usko Raamatulliseen luomiseen ei ole ainoastaan tieteellisesti ymmär-rettävää vaan siinä on paljon enemmän tervettä järkeä mukana. Astu syrjään ja katso tätä uskomattoman monimutkaista, vuorovaikutteista maailmaa, puhumattakaan hämmästyttävistä ihmisen aivoista, ja ajat-tele sitä uskomusta, jonka mukaan kaikki tämä on tullut tyhjästä, aivan sattumalta. Varmasti tällainen uskomus on sokeaa uskoa enemmän kuin luomiseen uskovan järkeenkäypä usko, vai kuinka?

Jos kaikki tapahtui suuren älykkyyden tarkoituksellisten tekojen seurauksena, silloin ainoa tapa miten voisimme tietää maailmankaikkeuden tarkoituksen, olisi ilmoitus siitä. Meillä on se. Raamattu on ainutlaatuinen ja se vakuuttaa yli 3 000 kertaa olevansa täysin luotettava ilmoitus Luojalta itseltään, ja se kertoo meille tästä tarkoituksesta.

Oletko huolissasi tai ymmälläsi siitä, että Jumalan tekemässä maailmassa on kuolemaa ja kärsimystä? Koska Ensimmäinen Mooseksen kirja on totta, tiedämme miksi tällaisia asioita on olemassa ja tiedämme, että ne eivät ole ikuisesti pysyvä osa luomakuntaa.³⁵ Nämä luonnon ikävät puolet ovat olemassa, koska (Aadamin tottelemattomuuden seurauksena) kyseessä on turmeltunut, kirottu luomakunta, jossa siitäkin huolimatta on vielä jäännöksiä sen alkuperäisestä kauneudesta ja täydellisestä hyvydestä.

Tämän kirjasen tekijät ja kustantajat eivät ole kiinnostuneita saamaan sinua liittymään mihinkään tiettyyn ryhmään tai kirkkokuntaan – he haluavat, että kohtaat rohkeasti todisteet siitä, että maailma on luotu Jeesuksen Kristuksen *kautta* ja Hänen *tarkoituksiaan varten* (Kol. 1:16). Kannustamme sinua tekemään sovinnon Luojasi kanssa. Hänen kanssaan, joka on synnitön Jumala, Poika, joka tuli lihaksi, kärsi ja kuoli, ja sen jälkeen nousi kuolleista.

Hän kantoi rangaistuksen sinun tekemistäsi synneistä Pyhää Jumalaa, Isää, vastaan, jonka lakeja me kaikki olemme rikkoneet, jotta voisit katua (muuttaa mielesi Jumalan suhteen, muuttaa suuntaa) ja

35. Vastausehdotus siihen miksi Jumala salli synnin tulon luomakuntaan: jotta ihmisen ja Jumalan välillä olisi mahdollisuus todelliseen rakkauteen, ihmiset täytyi luoda sellaisiksi, joilla olisi vapaa tahto. Tällöin ihmiset olisivat kykeneviä torjumaan Jumalan rakkauden (toisin sanoen, he kykenisivät syntiin).

heittäytyä Hänen äärettömän armonsa varaan, sinun tähtesi vuodate-
tun veriuhrin perusteella. Raamattu sanoo: ”Usko Herraan Jeesukseen,
niin sinä pelastut”. Silloin sinä saat rikkaan elämän, ja sen lisäksi ikui-
sen elämän Hänen kanssaan, sen sijaan että saisit ikuisen tuomion
(Joh. 3:18).

Miksi et lukisi Raamattua juuri nyt? Tässä hyvä tapa aloittaa: lue
ensimmäiset yksitoista lukua Ensimmäisestä Mooseksen kirjas-
ta, jotta ymmärtäisit maailman todellisen historian. Lue sen jälkeen
Johanneksen evankeliumi ja sitten Roomalaiskirje. Kannustamme si-
nua keskustelemaan näistä aiheista sellaisten lähiseutusi kristittyjen
vaikuttajien kanssa, joita arvostetaan heidän tinkimättömästä uskos-
taan Raamattuun.

Jos olet jo kristitty, haluamme kannustaa sinua ymmärtämään niitä
luomista/evoluutiota koskevia tosiasioita, jotka ovat tämän ratkaisevan
hengellisen taistelun takana. Näemme joka puolella evoluution lisään-
tyvän hyväksymisen hedelmiä, samalla kun yhteiskuntamme hyväksyy
yhä enenevässä määrin filosofian, jonka mukaan ”kukaan ei ole tehnyt
meitä, joten voimme tehdä mitä haluamme”.

Kristillisyyden looginen perusta on hyökkäyksen kohteena enem-
män kuin koskaan – kuitenkin koskaan aikaisemmin ei ole ollut niin
paljon hyviä, luotettavia vastauksia saatavilla, joiden avulla kristityt voi-
vat puolustaa uskoaan, ja nähdä kuinka ihmisiä voitetaan Herrallemme
ja Pelastajallemme, Jeesukselle Kristukselle.

Suosittelimme, että luet sopivaa, perusteellista aiheeseen liittyvää
materiaalia, erityisesti, jos joudut kohtaamaan tässä pakostakin suppe-
assa kirjasessa olevien todisteiden kumoamisyrityksiä.